

PARAULES PER A LA BANDA DE MANACOR

Dia 7 de febrer, com cada any, va passar desapercebuda la commemoració del dia de la Germania de Mallorca, una revolta popular al crit de *Pag qui deu!* contra l'abús innoble dels senyors. ***La Germania de Mallorca*** és un dels poemes de l'obra **Siau qui sou!**, una rapsòdia de **Guillem d'Efak** amb música d'**Antoni Parera Fons**, que mai no s'ha escoltat completa. El maig de 1980, en Guillem en va cantar i recitar una part. Volia passejar una història de Mallorca contada amb cançons per tots els centres de secundària, no només de Mallorca, sinó allà deçà la mar per les contrades per on, quan un diu *Bon dia*, la gent condreta del país respon *Bon dia*. El recital va ser un tast efímer. Ni en els 15 anys següents de vida de l'autor ni en els 16 d'ençà de la seva mort, cap programador cultural no ha rescatat el projecte.

Malgrat tot, l'obra de Guillem d'Efak és viva. No l'han pogut matar, i això d'avui és una prova, perquè el poble el recorda; el poble l'estima. Hi ha un clarobscur entre el silenci institucional i la reivindicació popular. No és només el Manacor oficial que ha d'escoltar el crit de *Pag qui deu!*, sinó el conjunt de la Cultura Catalana, perquè és cosa de pobles justs i savis retre tribut de reconeixement i gratitud als fills honorables que han dedicat la vida a defensar la llengua, la cultura i el territori. És un deure pendent, perquè els pobles que obliden els seus poetes estan condemnats a morir.

L'agraïment a la vostra assistència i a la feina dels col·laboradors, llegit avui en nom de la banda per una jove intèrpret que simbolitza l'esperança del futur, ens obliga a correspondre. Per això, vull adreçar-me a la banda, en la confiança que companys i públic hi estareu d'acord.

Això que heu fet avui vespre ha anat més enllà d'un recital de dansa, música i poesia. Ha estat una nit de dignitats recobrades. Heu aixecat un clam contra l'oblit; heu segellat un acte de justícia i reparació. Heu estat un volcà encès que ha retronat i enlluernat

enmig del silenci i de la fosca. Entre les valoracions, en destaca una: aquest concert, lluny de ser un acte oficial, ha estat fruit de la iniciativa popular. Res a veure amb el dirigisme cultural que emet i imposa allò que vol que la gent senti i amaga allò que no vol deixar escoltar. Des de la vostra renovada banda, reforçada des de la pedrera que representa l'Escola de Música, sota la direcció de Jaume Tomàs, l'empenta de Pere Siquier va fer seu l'impuls que hi ha a la poesia de Guillem d'Efak per seduir-vos, implicar-vos i fer-vos protagonistes d'aquesta bella aventura de treure les teranyines a una obra a la qual heu dedicat, en conjunt, milers d'hores. Ens heu fet present generós d'un concert que, gràcies a l'enregistrament de Televisió de Mallorca no serà tan efímer com el de fa 30 anys. En tot cas, els que hi hem assistit el recordarem. Fer feina amb vosaltres ha estat un luxe i un privilegi que obliga a demanar-nos què hauria fet Guillem d'Efak amb un equip humà com el vostre? La complicitat establerta entre tu, Pere, i la cinquantena de músics que conformau la banda, ha estat la font, el centre i l'origen d'on ha brollat el recital. És doncs a totes i a cada una de les persones que integrau aquest col·lectiu musical solidari a qui s'ha d'agrair el concert i, com que no volem ser poble de medalles, però sí de reconeixement de mèrits, crec que vos heu guanyat el dret d'afegir, sota l'anagrama i el logotip de la banda de Música de Manacor, un eslògan identitari: **una colla de veure**. Sou una colla de veure. I d'escoltar. I de "sentir".

Gràcies a vosaltres, això d'avui ho escoltarà la persona que ocupa el càrrec de Joanot Colom; l'actual instador del poble. Podem tenir, doncs, l'esperança que aquesta vegada sí, com la flor romanial, es corregirà la marginació d'aquesta obra.

Gràcies per recobrar-nos la veu autèntica de Guillem d'Efak! Gràcies per fer-nos sentir de nou els valors de la Germania i la vigència del crit: *Pag qui deu!* Gràcies per recordar-nos la més senzilla i, alhora, la millor i més necessària de totes les consignes que ara ens podríeu tornar a interpretar: **Siau qui sou!**

Bartomeu Mestre. Manacor, 12-II-2011